

<h1> منصور </h1>

<p> در نظرگاه برخی از بزرگان، امام زمان (علیه السلام) منصور نام دارد. (1)</p>

<p> خدا باوران و ایزدمحوران، در هر زمانی از تأیید و یاری پروردگار توانا برخوردار بوده و هستند. با نگاهی به

سرگذشت سفیران الهی پی می بریم که لطف و نصرت خدای متعال در زندگی آنان موج می زند.</p>

<p> اگر با دیده ی پرسش گری و انگیزه ی عبرت ورزی بنگریم و پرنده ی نگاهمان را به پرواز درآوریم، پشتوانه

ای از مدد الهی را درمی یابیم. به راستی هر که خداپاوری و خداورزی کند، تنها به او تکیه زند و از غیر او پروا

کند، مهربان خدای بی همتا، یار و یاور اوست، و این اعتماد و آن کردار، کلید بازگشایی و رهایی از هر مشکل و

پاسخ هر پرسشی است: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ

حَسْبُهُ) (2).</p>

<p> خدای متعال بر خویش لازم دانسته که مؤمنان را در جای جای زندگانی یاری رساند: (وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ

الْمُؤْمِنِينَ) (3) او عزیزترین و والاترین نبی اش حضرت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) را همه جانبه حمایت

کرده و پیروانش را یاری رسانده است. قرآن کریم گویای چنین مددی از سوی پروردگار است تا آدمیان شاکر

باشند و به امیدش از اهریمنان نهراسند و پیروزی و سرافرازی را از خویشان ندانند، که هر چه هست از

اوست: (لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ) (4). در نبرد بدر که مسلمانان از نظر نیرو و ساز و برگ، از مشرکان

کمتر بودند، ایزد توانا فرشتگان را به مدد مسلمانان فرستاد و مشرکان را در دیدگان مؤمنان اندک و سست و

مسلمانان را در چشمان دشمنان بزرگ و با شوکت نمایان ساخت. قلوب اهل ایمان را آهنین و محکم، و دل

های کافران را ترسان و لرزان نمود. چون کافران و انبازگران از جنگ بدر بازگشتند، ابولهب از ابوسفیان پرسید:

چه شد که شکست خوردید؟ گفت: همین که به کارزار پرداختیم، ما را کشتند و اسیر نمودند، مردان

سفیدروی، سوار بر اسبان سیاه و سفید که در میان زمین و آسمان حرکت می کردند، ما را پراکنده ساختند و

هیچ کس در برابر آنان توان مقاومت و ایستادگی، نداشت. ابو رافع گفت: آنان ملائکه بودند. (5) قرآن کریم از

حادثه ی بدر و حمایتش به مؤمنان سخن رانده تا نموداری کامل از لطف خدا باشد و آدمیان سپاس گزار باشند

و با توکل و اعتماد بر خدای متعال از کسی نهراسند، چیزی را از خویشان ندانند و بر غیر اعتماد نوزند که هر

چه هست از اوست: (أَنِّي مُبَدِّدُكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ، وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا

النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ، إِذْ يَغْشِيكُمْ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ

وَيَذْهَبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيُرِيَنَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيَثِيبَ بِهَ الْأَفْدَامَ، إِذْ يُوْحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا

الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلِقَىٰ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَاصْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ) (6).</p>

<p> و این چنین، یاری حضرت حق در فراز و نشیب زندگانی انبیا، پیش آهنگ وجودشان در حرکت است؛ لطف

ایزدی یار نوح و یارانش شد و آنان را نجات بخشید، برای موسی و یارانش دریا را شکافت و فرعونیان را در آب

غرق نمود، ابراهیم را در میان آتش یاری نمود و یوسف را از دل چاه و زندان به صدارت رساند و دیگر مردان نیک

پندار و نیک کردار از نصرت خدای بهره جستند. این نصرت حق، در قرآن کریم، به گستردگی آمده است، که

جای بس دقت و اندیشه دارد، پس در آن به ژرفی بیندیشید تا بیابید.</p>

<p> لطف ایزدی همواره بر حضرت حجت (علیه السلام) سایه افکنده و در هر حال و هر جای یاور اوست، گرچه

بدخواهانش- که از رحمت خدا دور باشند و در کیفرش جاودان- در هر دورانی اندک هم نبوده اند، اما خدای

توانا، فرشتگان و خداپاوران راستینش، همیشه نگاهبان و یاورانش هستند و قرآن کریم، گویای چنین حقیقتی

است: (فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ) (7)، امام باقر (علیه السلام) در

تفسیر آیه ی شریف (فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا) (8) فرمود:</p>

<p> خداوند [حضرت] مهدی را منصور نامید، چنان چه [حضرت] را احمد، محمد و محمود نامید. (9)</p>

<p> اکنون که دوران در پردگی و مستوری حضرت مهدی (علیه السلام) است در هر کوی و برزی که باشد،

خدای سبحان نگهبان اوست و فرشتگان در خدمت و مؤمنان، خاکسار و شیدای اویند و در بامدادان رستاخیز

مهدی (علیه السلام)، لطف و نصرت خداوندگار بر آن حضرت فروغی دیگر دارد. سیصد و سیزده تن از زیدگان

آفرینش در سرای توحید و یکتاپرستی، کنار کعبه در خدمتش گرد هم آیند. فرشتگان از آسمان به زیر آیند و

یاوری اش کنند، جبرئیل در طرف راست حضرت در حرکت باشد و میکائیل در طرف چپ، جنیان به یاوری فرزند

زهر (علیها السلام) ظاهر گردند و از حریمش دفاع و حراست نمایند. باور مردان به موسی، مؤمن آل فرعون،

سلمان فارسی و اصحاب کعب که از دنیای شرک و زیور هجران نمودند، به چاکری و خدمت گزاری اش مدال

فخر و افتخار گیرند. عاشقان و شیفتگان که در روزگار سرد و تاریک هجران در انتظار زاده زهرا (علیها السلام)

سر بر بالین غم و اندوه گذاردند و با دیده ای باز از رخت جهان بریستند، زنده گردند و از دل خاک برخیزند و در

رکابش عاشقانه جان فشانی نمایند و آرزو کنند ای کاش هزار جان داشتیم و در آستانش در خون خویشان